

تحلیل معماری منظر در باغ سازی ایران

صالح ایلاقی حسینی

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه علوم و تحقیقات واحد کرمان Elaghih@yahoo.com

چکیده:

طبیعت حاصل دسترنج بهترین معمار، یعنی خداوند است و برای اکثر افراد حتی معماران الگو و سرچشم‌الهام می‌باشد. بارها در قرآن مجید توصیفاتی از بهشت و طبیعت آن درجهت رسیدن به آرامش به چشم می‌خورد. انسان اکثر فعالیت‌هایی که در طبیعت انجام می‌دهد قریب به اتفاق در جهت رسیدن به آرامش می‌باشد از این رو هنر ترکیب تغییرات سطح زمین که در اثر عوامل طبیعی برای ساختن فضای خارجی مطلوب بوجود می‌آیند را معماری منظر می‌خوانند. در جایی دیگر هنر مرتب سازی زمین به منظور استفاده مناسب، ایمن و مطلوب تر انسان می‌باشد وجود این اوصاف مذکور، دلالت بر وجود حس آرامش در این علم است. یکی از فضاهای معماری ایران که می‌توان آن را خوشایند ترین و آرمانی ترین فضا در این حیطه نام برد باغ است. زیرا کمبود آب و فضای سبز در بسیاری از نواحی کشور به ویژه نواحی مرکزی و جنوی موجب می‌شد که باغ به عنوان فضایی سبز و آرامش بخش، محل مناسبی برای سکونت و گذران اوقات فراغت به شمار می‌آید باغ ایرانی مجرایی است به سوی درونی ترین لایه اندیشه و خیال، تعبیری است حکیمانه از جهان بینی ایرانی که خود ریشه در شناخت و معرفت دارد. لذا این تحقیق با استناد به روش توصیفی، تحلیلی به بررسی هنر تزئین زمین و ساختمان برای استفاده ولذت انسانها در معماری منظر را در باغ ایرانی که رابطه حکیمانه انسان و طبیعت خداوندی است را می‌پردازد. از اهداف تحقیق می‌توان به شناخت راز و رمز این رابطه از طریق شناسایی فرهنگ اصیل ایرانی که خود ریشه در معرفت شناسی دارد امکان پذیر است. از این روتحقیق این مهم نشانه ایست برای استفاده ولذت انسانها در جهت رسیدن به آرامش در جوار طبیعتی که الگوی بسیاری از معماران و حتی افراد می‌باشد.